

Hoe ik vanmiddag mijn tong verbrandde

Description

TOEMAARDICHTMAAR

- [16 microfictieverhalen](#)
- [De Cilinder](#)
- [Enkele aanzetten tot communicatie](#)
- [De glitterplaneet](#)
- [Revolte](#)
- [Cirkeldier Daniël](#)
- [Hoe ik vanmiddag mijn tong verbrandde](#)
- [Herkenningpunt](#)
- [De pieptest](#)
- [De cirkelzaag](#)
- [Gesticht](#)
- [Etiquette van de waanzin](#)
- [Zeepsop](#)
- [Het eb en blues van de vloed](#)
- [De bevolking van het Noorden](#)
- [Het gevoel van iets te zijn vergeten](#)
- [Kipnugget](#)
- [Het observatiecentrum](#)
- [Puppy](#)
- [De eenpersoonsbar](#)
- [Het binnenste](#)

Hoe ik vanmiddag mijn tong verbrandde

Soms overkomen mij dingen. Vorig jaar viel de elektriciteit uit toen ik een schroef in de muur wilde boren en drie jaar geleden vond ik op het bovenste schap van mijn kledingkast een oud hemd dat van mijn vader is geweest.

Vandaag gebeurde er weer iets wonderbaarlijks. Het begon deze ochtend, toen ik vroeger wakker werd dan anders. Ik maakte ontbijt voor mezelf en zette de waterkoker op voor thee. Normaal gezien vul ik de koker helemaal, maar dit keer had ik er precies genoeg water in gedaan voor één beker thee. Dat was niet slim, want als je te weinig water in een waterkoker doet en hem vervolgens opzet, dan smelt de binnenkant van de waterkoker en mengt het water zich met plastic en wat al niet meer. Maar ik wist dat niet, dus toen ik de klik hoorde als signaal dat het water de kooktemperatuur had bereikt,

schonk ik de thee in mijn mok. Ik liet er een zakje groene thee in zakken en voegde een schijfje citroen toe. Vervolgens liet ik het even trekken en afkoelen, want ik drink het niet graag te warm, omdat mijn tong daar te gevoelig voor is.

Zonder dat ik wist wat er zou gebeuren, haalde ik mijn theezakje uit de mok. Ik nam een flinke slok en voelde een dikke substantie op mijn tong. Veel bezinksel van die thee, dacht ik eerst, maar de smurrie was zo kleverig dat het tegen de wand van mijn slokdarm bleef plakken. Ik slikte een paar keer zonder resultaat. Het mengsel begon intussen af te koelen en nam een vaste vorm aan. In een laatste, ijdele poging, probeerde ik het weg te spoelen met een slok water uit de kraan. Op mijn tong was het nog koud, maar zodra ik slikte, hoorde ik een klik en een borrelend geluid. Toen wist ik dat het geen bezinksel betrof, maar de binnenkant van de waterkoker die zich opnieuw begon te materialiseren in mijn slokdarm. Mijn slokdarm was nu een waterkoker. Alles wat ik vanaf dat moment zou eten en drinken, zou koken voordat het in mijn maag terecht kwam. Wat een meevaller, dacht ik. Nu kon ik dat fijne, intens warme gevoel in mijn buik ervaren, zonder mijn tong te hoeven verbranden.

Maar vanmiddag haalde ik een oud potje haringsalade met dille uit de ijskast waarvan ik nog maar een klein beetje had gegeten en ik dacht, nu kan ik de rest hiervan opeten zonder ziek te worden, aangezien mijn slokdarm de bacteriën er zal uitfilteren. Ik smeerde het op een broodje en begon ervan te eten. En inderdaad, elke keer nadat ik slikte, hoorde ik het karakteristieke klikje. Mijn slokdarm verwarmde vervolgens het broodje tot het kookpunt, waarna het ten slotte verder naar beneden zakte.

Om te voorkomen dat ik mijn waterkoker opnieuw onder de minimumhoeveelheid zou vullen, at ik heel snel heel veel broodjes met haringsalade met dille. Elke keer wanneer ik mijn mond opende om een nieuwe hap te nemen, zag ik de damp voor mijn gezicht opstijgen. Mijn slokdarm begon steeds luider te borrelen en ik kreeg plots een nare gedachte. Ik keek nog eens naar het restant van de waterkoker die ik vanmorgen had gebruikt en zag bovenaan de maatstreepjes 'max 1 liter' staan. Ik stopte met kauwen en spuwde wat ik nog in mijn mond had in de gootsteen, maar het was al te laat. De kokende haringsla spoot als een fonteintje mee naar buiten en zo heb ik vanmiddag alsnog mijn tong verbrand.

Date Created

January 25, 2024

Author

admin